

[Jefsen Christensen.]

det i saa Henseende, at det har sin Betydning, at vi vedtager Lovforslaget, som det er, selv om jeg mener, at det ikke er noget godt Lovforslag.

Jeg vil i øvrigt sige, at dette med, om man vil bruge 1 Mill. Kr. til Opkøb af Jord i hele det øvrige Land, er en Sag for sig; men i det Øjeblik man anvender 10 Mill. Kr. til Opkøb af Jord i de sønderjydske Landsdele og vil have dette presset ind under 4. Oktober-Lovens Form, uanset om det ønskes eller ej af dem, der skal overtage Brugene, er vi inde paa med Lovgivningen overfor Sønderjylland at føre Kampen om Principperne i dansk Lovgivning saa stærkt frem i Forgrunden, at dette i høj Grad har foranlediget mig til at tale, som jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet.

Jensen (Aale): Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at bede den ærede Ordfører for Venstre om en Undskyldning, da det ærede Medlem nu udtalte, at han ikke brugte Udtrykket den sønderjydske Befolkning uden i Indledningen af sin Tale. Jeg beder om en Undskyldning for, at jeg har beskyldt det ærede Medlem for at tale paa den sønderjydske Befolknings Vegne. Det gør det ærede Medlem altsaa ikke, det ærede Medlem taler kun af partipolitiske Grunde, af partipolitisk Interesse. Jeg beder ham om Undskyldning for Fejltagelsen.

Formanden: Det ærede Medlems Ræsonnement er aabenbart ikke absolut rigtigt.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) udtalte, at jeg var imod, at Staten skulde tabe Penge ved Udstykning efter den gamle Husmandslov, men at jeg ikke har noget imod, at der bliver Tab, naar Talen er om Udstykning efter 4. Oktober-Loven. Det er ikke rigtigt. Vi har stillet Forslag om, at Husmændene kan faa Jorden til den til enhver Tid gældende Jordværdi, som de saa skal svare Renter af, og dette vil betyde, da de Beløb, Staten ofrer til Grundforbedring, selvfølgelig efterhaanden vil bevirke en Forhøjelse af Jordværdien, at Staten dermed faar Erstatning for i alt Fald en betydelig Del af det Tab, den maaske har lidt ved Indkøb til Priser, der ligger over Jordværdien, hvorimod dette ikke vil ske, hvis Jorden, uden at Staten faar en saadan Mulighed for at faa Del i Stigningen, overlades efter den gamle Husmandslov; saa giver man Statstilskud, uden at Staten faar Mulighed for at faa

Beløbet tilbage før ved Ejerskifte, som maaske kan ligge 20—30 Aar ud i Fremtiden. Derfor har jeg sagt, at vi ikke paa dette Punkt kan være med, vi vil ikke forvalte Statens Midler saa letsindigt.

Det ærede Medlem mente, at det at købe Jord for 1 Mill. Kr. i hele Landet var noget andet end det, her er Tale om: Indkøb for 10 Millioner i Sønderjylland. Det ærede Medlem glemte mærkeligt nok i denne Forbindelse de 3 Millioner, som daværende Landbrugsminister, Hr. Madsen-Mygdal fik Bevilling til i 1923. Hvordan kan det være, at det ærede Medlem, naar han vil føre en Diskussion om disse Spørgsmaal, saa nemt glemmer det store Beløb og kun husker det lille? 1 Million plus 3 Millioner giver 4 Millioner, og saa bliver Forskellen ikke saa forfærdelig stor, navnlig i Betragtning af, at det var paa en Tid, da der var megen Lens- og Præstegaardsjord til Udstykning, medens der nu næsten ingen saadan Jord er tilbage. Derfor er det nu i langt højere Grad paakrævet, at der anvendes store Beløb til Indkøb af Jord.

Naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at han troede, jeg vilde være glad, hvis man nedstemte Loven, og derfor vilde han anbefale at stemme for den, saa vil jeg takke for det, selv om det ærede Medlem tror dermed at bedrøve mig.

Jefsen Christensen: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) var inde paa en Diskussionsform, der maaske nok bruges, men naar han ankede over, at jeg havde sagt, at jeg talte paa den sønderjydske Befolknings Vegne, ved han dog godt, at jeg ikke dermed har villet paastaa, at jeg talte paa hele den sønderjydske Befolknings Vegne, idet jeg selvfølgelig er vidende om, at der er nogle, som ved at stemme paa det Parti, det ærede Medlem tilhører, har tilkendegivet, at de maaske ogsaa paa dette Punkt er enige med Partiet; dog er jeg ikke saa ganske sikker paa, man er det over det hele.

Naar den højtærede Landbrugsminister nu var inde paa, at efter 4. Oktober-Loven lider Staten intet Tab, vil jeg deroverfor hævde, at Staten lider Tab hvert eneste Aar ved den mindre Renteindtægt, den faar af disse Brug i Sammenligning med den større Renteindtægt, den faar af de Brug, som afhændes til fuld Handelsværdi. Hvorvidt dette ikke i høj Grad ophæver det, man mener at skulle tabe paa de Brug, der sælges til frit Eje i Sønderjylland, ogsaa i Henhold til de Ændringsforslag, som Venstre har stillet i Folketinget, er et aabent Spørgsmaal.